Pe urmele foiletoanelor noastre

La C. S. Metalurgistul — semne bune...

Unul din foiletoanele apărute în ziarul nostru la începutul lunii martie îi viza pe activiștii clubului bucureștean Metalurgistul, club la care problema instructorilor sportivi era tratată cu indiferență.

Zilele trecute ne-am dus la marea uzină metalurgică „23 August", pe lîngă care funcționează clubul, să vedem cum a fost însușită critica, în ce măsură au fost remediate lipsurile în munca cu instructorii în răstimpul care a trecut de la apariția foiletonului. Din capul locului trebuie să spunem că foiletonul și-a atins scopul. Acum, atît conducerea clubului cît și consiliile asociațiilor (în uzină sînt 25 de asociații sportive) au început să se preocupe și de problema instructorilor voluntari. S-a întocmit o evidență clară a tuturor instructorilor școlarizați existenți în uzină, s-a făcut o delimitare între acei care muncesc în secțiile de performanță ale clubului și cei care activează în asociații în domeniul sportului de masă. In ultimul timp consiliul clubului a luat și măsuri pentru pregătirea de noi instructori. Astfel, în colaborare cu birourile de secții din asociații și cu actualii instructori sportivi s-au recrutat din aproape toate asociațiile uzinei peste 100 de tineri, foști sportivi, care vor urma un curs, specializîndu-se după preferințe la haltere, volei, fotbal, baschet, turism. Tehnicianul clubului, *Gheorghe Zigler*, ne-a arătat că acest curs se organizează la nivelul clubului, cursanții urmînd ca după studierea regulamentelor sporturilor respective și a lucrării „In ajutorul instructorului sportiv", să participe la seminarii, apoi la examene. In plus, vor mai fi școlarizați o serie de tineri pentru secțiile de volei, box, handbal, haltere și lupte.

La ora actuală aproape în toate asociațiile sînt 2—3 instructori care au și început să activeze cu ocazia primelor întreceri ale spartchiadei de vară. Printre cei mai activi dintre ei se numără *N. Nicolau*-lupte (asociația sportivă Motoare), *C. Constantinescu*-fotbal (Producție) și *I. Ceașcai*-handbal (Locomotiva).

Am stat de vorbă cu G. Păduroiu — președintele asociației sportive „Turnătorie oțel" — care ne-a relatat că în secția lui activează cu bune rezultate 4 instructori (2 la fotbal, 1 la tir și 1 la orientare turistică). In legătură cu rezultatul muncii lor ni s-a arătat că numeroși tineri de la „Turnătoria oțel" au participat la întrecerile spartachiadei, la fotbal, atletism, haltere.

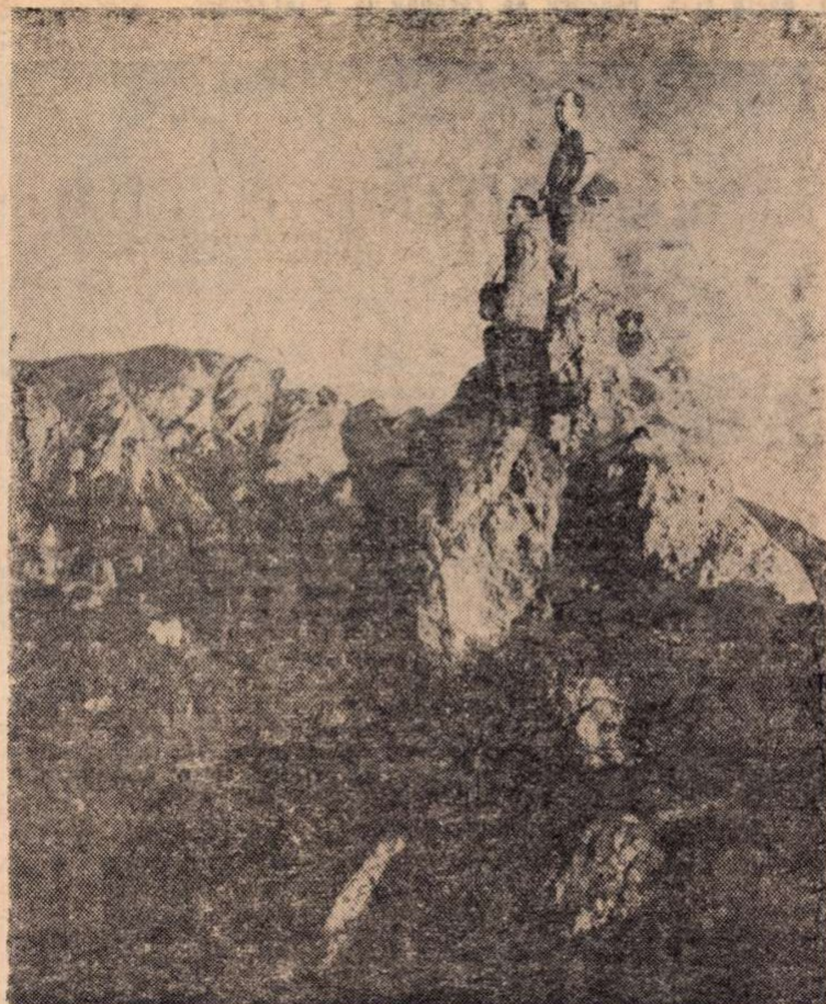
Despre munca instructorilor din asociația sportivă „Mecanica" ne-a vorbit D. Dumitrescu, membru în consiliul clubului. „*La Mecanica*" — ne spunea interlocutorul nostru — *a început în ultimul timp să se simtă prezența instructorilor voluntari. În cadrul întrecerilor de fotbal în spartachiada de vară, de pildă, participă 16 echipe, se organizează concursuri de haltere și altele, la care instructorii și-au făcut pe deplin datoria. În asociația noastră avem 7 instructori (toți foști sportivi) dintre care cei mai activi sînt I. Marinescu* (handbal), *I. Strecov* (fotbal) *și Al. Jugulete* (haltere)".

După cum reiese din cele de mai sus, la „Metalurgistul" lucrurile au început să se îndrepte. Consiliul clubului trebuie însă să se preocupe mai intens de pregătirea viitorilor instructori sportivi, de îndrumarea și folosirea celor existenți.

T. RĂBȘAN

COLȚ TURISTIC

Prin pasul Bratocea

Punctul terminus al excursiei: cel mai înalt punct al masivului Zăganul. Priveliștile ce se deschid spre Ciucaș, spre Bratocea, spre Cheia, răsplătesc din plin eforturile drumului. Fotoreporterul a prins pe peliculă acest moment de maximă emoție pentru entuziaștii turiști.

Din comuna Mîneciu Ungureni, șoseaua intră în munți. Șerpuitoare, cu pante repezi, în urcare și coborîre, se furișază pe sub pădurile de fagi, ici și colo apropiindu-se sau depărtîndu-se de apa Teleajenului ce se zbate în grohotișuri. Incepe una din cele mai pitorești văi ale Carpaților Meridionali; drumul se strecoară printre culmile Clăbucetului, în dreapta, și muntele Sfîntu Ilie, în stînga, trece printr-o mică deschizătură a văii — la km 128,5 — pe lîngă mănăstirea Suzana (760 m altitudine) și ajunge la Cheia.

Cuibărită la poalele Balabanului, așezarea Cheia, întemeiată la 1864, este una din minunatele stațiuni climaterice ale țării noastre, spre care se îndreaptă zilnic numeroși iubitori ai turismului. Drumeții „motorizați" trec de aici prin Pasul Bratocea spre Săcele și Brașov. Potecile de munte sînt străbătute de sute de turiști cu rucsacuri în spate, iar în timpul vacanței de pionierii îndrăgostiți de munte veniți pînă aici cu micul tren forestier în taberele din Cheia.

Din Cheia te cheamă zeci de poteci: spre răsărit se înalță, neobișnuit de albastru în orele dimineții, muntele Zăganul, pătat de pîlcurile de zăpadă care au rămas încă netopite, iar spre nord se ridică, masiv, Balabanul. Din curmătura lui (1 209 m alt.) se desprinde pe dreapta drumul ce duce la cabana Muntele Roșu (1 260 m alt.) de unde în 2-3 ore de mers pe jos ajungem la cabana Ciucaș. Continuînd spre apus turul de orizont al Cheii, privirile se opresc pline de încîntare asupra Babeșului. O potecă urcă pierdută prin păduri, trecînd în spatele lui, acolo unde Teleajenul țîșnește zgomotos din inima de piatră a muntelui.

Pasul Bratocea oferă priveliști impresionante, dominate de forme fantastice, conglomerate de calcar, care amintesc de vestitul munte al Moldovei — Ceahlăul. Din curmătura Bratocei, lăsăm spre dreapta poteca turistică — marcată cu bandă albastră — care duce pe la Tigăile Mari la cabana Ciucaș (3 ore de mers) apoi coborîm versantul de nord-vest al Ciucașului. Iar serpentine, iar păduri de fagi, nesfîrșite păduri...

La Km 154, pe malul pîrîului Orlat, bogat în păstrăvi, se află cabana Babarunca (872 m alt.). Este punctul de plecare spre munți pentru turiștii ce vin dinspre Săcele și Brașov. Indicatoarele îndrumă spre: Colții Bratocei, prin Zănoaga; Vîrful Ciucaș (1 954 m) prin Tesla — 4 ore de mers și Șaua Bratocei, 7500 m depărtare.

Drumul coboară spre Valea Tărlungului, spre Săcele și Brașov. Itinerarul turistic de la Cheia la Săcele a fost pînă nu de mult mai puțin cunoscut. Dar amenajările unor cabane în această regiune, taberele pionierești și școlare de la Cheia, ca și drumul bine întreținut în ultimii ani, atrag tot mai mulți turiști, atît din rîndurile posesorilor de mijloace auto-moto cît și din cele ale drumeților.

Cu fiecare an, numărul acestora crește iar potecile sînt tot mai multe.

VIOREL TONCEANU

Aprobarea și dezaprobarea în munca educativă cu sportivii

De la stadion și pînă la clubul sportiv nu mai era mult. Antrenorul care mă întovărășea îmi povestea „un caz".

Cu tinere ca ea nu poți face treabă. Dacă o luam „tare" de la început și nu umblam cu duhul blîndeții, și-ar fi băgat mințile în cap... Ce-mi vorbești de aprobare?... De sprijinire pe părți pozitive, de optimism?... Degeaba, o merge cu cine-o merge, dar nu cu ea! Am chemat-o în fața colectivului și am criticat-o. Nu a impresionat-o, dimpotrivă a bravat. A răspuns că e o sportivă „de valoare națională" și o să fie nevoie de ea în lot. Il ascultam, dar nu-i dădeam dreptate. În timp ce mă frămîntam să-mi explic cauzele care au dus la situația respectivă pe sportiva noastră, atenția îmi era reținută de considerațiile antrenorului. Și el continuă:

— Mama fetei privește lucrurile la suprafață. Nu rareori o auzi spunînd: „Fata mea e tare deșteaptă, știe tot. O să fie o sportivă mare. Știu, e invidiată de mulți... La școală e persecutată pentru succesele ei în sport". Ei, ce ziceți de asta?! În loc s-o ia la rost, o încurajează. Am suspendat-o de la antrenament, pentru a-și corecta notele la școală și a medita ea însăși la greșelile săvîrșite.

— Și aceste metode au dat roade?

— Nu, nici vorbă! Un lucru, însă, e sigur. Sînt hotărît. În colectivul pe care-l pregătesc n-o mai primesc! N-am poftă să inoculez celorlalți sportivi asemenea comportări și atitudini. Intr-un fel, bine-mi face! Îmi dau seama, eu am greșit în educarea ei. N-am acționat prompt, n-am avertizat-o la momentul potrivit, n-am sancționat-o cu mai multă fermitate.

Îmi întinde mîna, își ia la revedere, cu aerul omului preocupat. Cuvintele antrenorului îmi stăruie în minte: „Am greșit". „N-am sancționat-o cu mai multă fermitate"...

Chiar așa să fie? Oare în munca de educație, rezolvăm totul numai pe bază de constrîngere? Răspunsul este, categoric, negativ: nicidecum. De la cea mai fragedă la cea mai înaintată vîrstă aprobarea ca și dezaprobarea influențează, lasă urme în conștiință, sensibilizează, determină la acțiune. Tuturor ne place să fim aprobați. Aprobarea este aprecierea pozitivă a faptelor noastre. Ne întristăm, oricum trăim clipe grele, neplăcute, cînd sîntem dezaprobați. Sportivilor le plac aprecierile favorabile asupra convingerilor, a ideilor și rezultatelor lor.

Forma concretă a aprobării și dezaprobării, în practica pedagogică, o exprimă recompensele și pedepsele... Recompensele sînt variate: aprobarea, încurajarea, lauda, premierea etc. Foarte variate și complexe sînt și pedepsele: dezaprobarea, observația, mustrarea cu avertisment, mutarea din colectiv, suspendarea temporară, eliminarea etc.

Metodica recompenselor și pedepselor este complexă. În acordarea recompenselor și a pedepselor trebuie să ținem seamă de particularitățile de vîrstă și psihoindividuale, de gradul de sensibilitate a sportivilor pe care-i educăm. Antrenorul n-a știut că la vîrsta sportivei noastre — vîrsta preadolescenței — apar manifestări independente, uneori izvorîte dintr-un sentiment al încrederii exagerate în forțele proprii și al emancipării. Că aceste manifestări naturale, firești, pot fi canalizate spre trăsături pozitive de voință (tenacitate, perseverență, dîrzenie) și de caracter (modestie, exigența cu sine, simț de răspundere) sau dimpotrivă, pe același fond sufletesc pot apare o voință slabă, un caracter negativ ce se manifestă în atitudini de înfumurare, de supraestimare, de vedetism.

Cine e de vină în toate acestea? Cine a greșit aici? Sportiva, cu firea ei? Poate... Sigur, însă, au greșit toți cei care răspund de educația ei. A greșit familia care i-a tolerat multe lipsuri. Fetei nu-i plăcea să muncească, era răsfățată. Această zgură de suprafață putea fi însă înlăturată. Trebuia însă să te apropii de sufletul ei, să i se pună în lumină adevăratele-i calități. Antrenorul s-a luptat singur să i le pună în valoare. Din păcate, mergînd nu pe cele mai bune dintre căile pedagogice. A subestimat rolul școlii, al colectivului pedagogic și al organizației de tineret, care în mod cert ar fi constituit un real sprijin, dacă antrenorul ar fi dovedit mai multă înțelegere, strădanie, convingerea fermă că sportiva nu era pe punctul de a se rata definitiv, că i se putea sădi încredere și crea un echilibru moral corespunzător.

Recompensele, ca și pedepsele, se dau gradat. Linia extremă, exclusivistă, n-are eficiență pedagogică. Suspendările frecvente ale sportivilor, sancțiunile repetate nu stimulează. Dimpotrivă, creează indiferență, pasivitate, blazare, lipsă de exigență cu sine.

Este nepedagogică practica de a se da mai multe recompense și pedepse pentru aceeași faptă. Recompensele ca și pedepsele se dau numai cînd logica o impune. Se recomandă răbdare, multă deliberare înainte de a pedepsi. Să fim consecvenți în hotărîri. Inconsecvența scade prestigiul antrenorului. Să fim raționali în toate. Se înțelege că nu vom fi consecvenți și acolo unde măsurile luate sînt ineficace sau dăunătoare, numai pentru a nu ni se știrbi prestanța de pedagog.

Recompensele și pedepsele trebuie să lichideze conflictele, să nu creeze conflicte noi. Sportivul sancționat să fie convins de necesitatea și utilitatea sancțiunii. De asemenea, colectivul (echipa) să-și dea adeziunea, să aprobe măsurile antrenorului. Pe cît e posibil, antrenorul însuși să rezolve conflictele educative cu sportivii, să n-aștepte forțe exterioare. In acest mod își va consolida prestigiul de bun pedagog. Recompensele și pedepsele se dau rar. Pedepsele, în special, nu se amintesc. Aceasta ar sădi neîncrederea, ar crea izolare, timiditate, sau chiar revoltă în sufletul celui ce a fost pedepsit.

Cu răbdare și grijă părintească, cu apropiere, înțelegere și așteptare, printr-o persistentă muncă de lămurire, încercînd mereu o unitate de acțiune a măsurilor educative exercitate asupra sportivei de către părinți, profesori și antrenor s-ar fi schimbat mentalitatea fetei și ar fi apărut o transformare evidentă în conștiința și conduita ei.

Experiența pedagogică pozitivă demonstrează că totul se poate rezolva, că nu există om needucabil, în imposibilitate de a fi transformat, cînd cei care educă se apropie cu optimism de el, cînd știu să-l cointereseze, cînd dovedesc finețe psihologică și tact pedagogic.

lector univ. N. CEAUȘESCU

DRUMEȚIE, SPORT, RECREAȚIE

O SECȚIE FRUNTAȘĂ

La asociația sportivă Textila din Cisnădie turismul are mulți prieteni. Nici nu-i de mirare. Aici există o secție de turism-alpinism foarte activă și un mănunchi de activiști care se ocupă permanent de organizarea activității turistice, dintre care se remarcă tov. Octavian Nistor. Recent, amatorii de turism de la Textila (numărul lor e aproape de 600) au participat la mai multe excursii, care au avut itinerarii deosebit de atractive. Au fost vizitate centre turistice, ca de pildă Păltiniș, Prejmer, Măgura, Gîtul Berbecului etc. In urmă cu două săptămîni A.S. Textila a organizat un reușit concurs de orientare turistică pe traseul Dumbravă-Cisnădioara-Rășinari, la care s-au întrecut numeroase echipe.

I. Boțocan - coresp.

INTRECERI SPORTIVE IN „PĂDUREA CU LILIAC"

Duminica trecută, numeroși iubitori ai naturii din Tr. Severin au făcut o frumoasă excursie în renumita „Pădure cu Liliac" din comuna Ponoare. Turiștii, pe lîngă faptul că au admirat pitorescul acestei regiuni, au avut ocazia să asiste și la o serie de demonstrații sportive și să se recreeze, practicînd diferite jocuri sportive și distractive. De mult succes s-a bucurat demonstrația luptătorilor de la asociațiile sportive Metalul și Dunărea și cea a halterofililor de la A.S. Voința Tr. Severin.

M. Focșan-coresp.

INCEPUT DE SEZON LA POIANA NARCISELOR

Poiana Narciselor, splendidul monument al naturii de la poalele Munților Făgăraș, a primit duminica trecută primii vizitatori în acest sezon. Mii de excursioniști din toată țara au ținut să vină în această poiană acoperită cu un covor de flori albe. Ei au petrecut aici o zi minunată, unii au mers în excursii scurte prin împrejurimi, alții au asistat la reușite programe cultural-sportive prezentate de formații artistice din raionul Făgăraș și de sportivii din regiunea Brașov. Au fost aplaudați la „scenă deschisă" sportivii de la Dinamo Brașov, Chimia Făgăraș, Recolta Șercaia, Liceele nr. 1 și 2 din Făgăraș care și-au demonstrat măiestria la box, volei și alte sporturi.

Poiana Narciselor, amintim, este situată la 4 km de comuna Șercaia (stație C.F.R. pe linia Brașov-Făgăraș) sau pe șoseaua națională Brașov-Făgăraș.

I. Stanca - coresp.

CONCURSURI DE ORIENTARE TURISTICĂ

● 100 de studenți, iubitori ai turismului din centrele universitare București, Iași, Cluj, Timișoara, Galați, Tg. Mureș etc., cîștigători ai fazelor regionale ale campionatului de orientare turistică organizat pentru studenți, s-au întîlnit zilele trecute în masivul Parîng. Ei au participat la un dificil concurs de orientare cu etapă de noapte și de zi. După parcurgerea traseelor s-au întocmit următoarele clasamente: *Fete — 1. Facultatea de arte plastice Cluj* (Agneș Ferencz și Cristina Friedman), 2. I.S.E. București (Dana Păunel și Elena Puică). *Individual fete — A. Ferencz. Băieți: 1. Inst. de artă teatrală București* (A. Popa și A. Ianuli), 2. Inst. Petrol+Geologie București (Fl. Pop și I. Dumitru). *Individual băieți — Al. Popa. Clasament pe centre: 1. Universitatea Timișoara* — la fete și *Universitatea Cluj* — la băieți.

T. Cornea-coresp.

● Turiștii avansați din Ploiești au luat parte recent la un concurs de gradul 1 care a avut loc pe un traseu de 15 km în pădurea Românești. Din cele 19 echipe care au luat startul, pe primele locuri s-au clasat: la băieți *A. S. Carotaj Ploiești* (N. Tănase și P. Ionescu), la fete *Petrolul Rafinăria Brazi* (Elena Panait și Elena Zaț).

I. Popescu-coresp.